

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **M. F.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v nedostatečném prošetření stížnosti na postup Nemocnice Milosrdných bratří, příspěvkové organizace, a Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje, příspěvkové organizace, při péči o matku žalobkyně po úrazu, k němuž došlo dne 24. 2. 2023

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 21. 10. 2025 se žalobkyně domáhá ochrany před nezákonným zásahem ze strany Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Zásah má spočívat v tom, že žalovaný neprošetřil řádně a účinně postup Nemocnice Milosrdných bratří, příspěvkové organizace se sídlem v Brně, a Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje, taktéž příspěvkové organizace se sídlem v Brně. Věcně šlo o převoz, operaci, a následnou péči o maminku žalobkyně, která si dne 24. 2. 2023 zlomila při pádu pravou stehenní kost v oblasti krčku a pravou pažní kost v oblasti chirurgického krčku. Dne 22. 10. 2024 pak maminka žalobkyně zemřela na selhání srdce. Podle žalobkyně se však jednalo o vleklé následky nesprávné zdravotní péče po předchozím úrazu.

Z dokumentů přiložených k žalobě vyplývá, že žalobkyně si na postup Nemocnice Milosrdných bratří stěžovala již dne 21. 2. 2025. Krajský úřad Jihomoravského kraje ustanovil k jejímu posouzení nezávislého odborníka (se specializací ortopedie - traumatologie). Na základě jeho stanoviska vyřídil stížnost dne 21. 7. 2025, pod sp. zn. S-JMK 28717/2025, tak, že ji shledal neopodstatněnou (§ 93 a § 96 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Žalobkyně poté adresovala ustanovenému odborníkovi polemiku s jeho závěry a dne 30. 7. 2025 se obrátila na Ministerstvo zdravotnictví se stížností a návrhem na přijetí opatření proti nečinnosti vůči žalovanému. Ministerstvo zdravotnictví stížnost postoupilo k vyřízení žalovanému. Ten žalobkyni dne 30. 9. 2025 sdělil, že všechny uváděné

výhrady ke svému postupu shledal nedůvodným. Právě v tomto sdělení spatřuje žalobkyně nezákonný zásah žalovaného a vůči němu směřuje i podaná žaloba.

Krajský soud musel podanou žalobu odmítnout pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyřízení stížnosti na poskytování zdravotní péče nepředstavuje zásah do práv dotčené osoby, který by bylo možné žalovat ve správním soudnictví.

Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí: *„Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen ‚zásah‘) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“*

Nejvyšší správní soud opakovaně dospěl k závěru, že vyřízením stížnosti podané podle § 93 odst. 1 zákona o zdravotních službách nemůže za žádných okolností dojít k zásahu do subjektivních práv podatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2022, čj. 10 As 387/2021-98, bod 26 a tam citovaná judikatura). Zřejmě poprvé takto judikoval Krajský soud v Ostravě (srov. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2014, čj. 22 Ad 7/2014-12). Také zdejší soud již v minulosti rozhodl obdobným způsobem (srov. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2025, čj. 30 A 45/2025-30). Nemělo tedy ani smysl uvažovat o tom, zda by žalobkyně nemohla uspět s jiným typem žaloby podle soudního řádu správního, neboť žalobkyně se jednoduše domáhá přezkumu takového postupu žalovaného, který vůbec do působnosti správních soudů nespadá. Jak žalobkyni správně poučil žalovaný v závěru napadeného sdělení, svých práv by se mohla domáhat v civilním soudnictví, například cestou žaloby proti Nemocnici Milosrdných bratří na náhradu způsobené újmy.

Jen pro úplnost krajský soud podotýká, že i kdyby zásahová žaloba byla v daném případě přípustná, musel by ji odmítnout pro opožděnost. Žalobkyně totiž nedodržela subjektivní dvouměsíční lhůtu pro zásahovou žalobu (§ 84 odst. 1 s. ř. s.), kterou je nutno počítat již od vyřízení původní stížnosti sdělením žalovaného ze dne 21. 7. 2025. To, že žalobkyně se poté pokoušela dosáhnout revize závěrů žalovaného podáním na Ministerstvo zdravotnictví, je bezpředmětné a nemůže to mít na běh lhůty pro podání zásahové žaloby žádný vliv.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Mgr. Milan Procházka, v. r.
předseda senátu